

ENTREVISTA A RICARD GELADÓ

Si mireu sota el pont del carrer Josep Umbert de Granollers, podreu apreciar una fantàstica obra. L'artista és en Ricard Geladó i Estapé, ell és de la Roca del Vallès i té 27 anys. Ja fa anys que es dedica a l'art. L'obra que veureu forma part juntament amb d'altres, d'una iniciativa, partint d'uns programes del Canal 33.

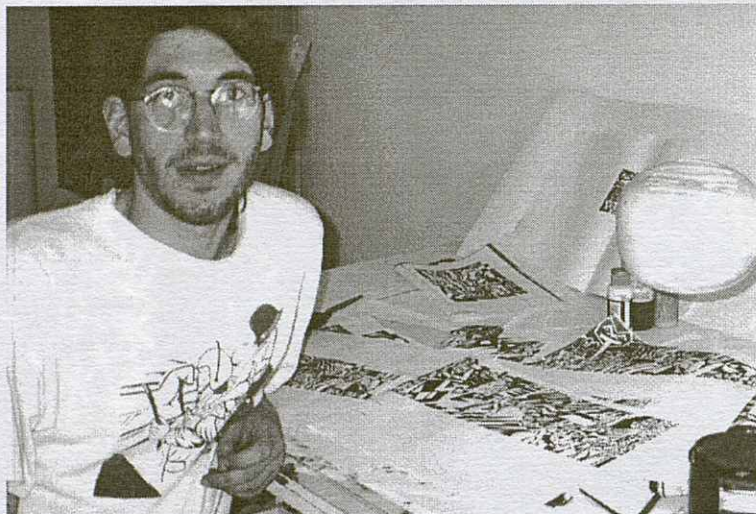
En Ricard Geladó i Estapé va cursar delineació a l'Escola Municipal de Treball de Granollers.

Va estar a l'Escola Taller de Granollers, fent pintura mural amb en Jordi Aligué.

A Terrassa va fer els decorats de l'obertura dels Jocs Olímpics, amb la Fura dels Baus.

Va estar també treballant com a pintor de "brotxa gorda".

Actualment treballa amb en Josep i en Jordi Castells Planas (de Cardedeu), a Santa Agnès de Malanyanes, fent decorats per a la TV, teatre, cinema, decorats varis i escenografies.

Ricard Geladó en el seu estudi.

Quan fa que es dedica a l'art?

Des de petit, com que vivia en una casa gran, tenia espai, vaig començar a pintar de tot, jugar amb materials nous per a mi.

Després he estat fent cursos de gravat, ceràmica, dibuix.

Començo a fer petits decorats al bar Sport, faig exposicions a can Cabrit (Performances) i fa poc al Walden Art.

Al 1994 vaig fer una exposició al centre cívic de can Bassa, amb en David Reche i en David Bailach, que era la primera que es feia en un centre cívic. Recentment vam exposar els Incívics, un quadre, al Museu de Granollers.

Vam fer una tancada per Setmana Santa, erem onze artistes, després d'això va sortir Música per Camaleons Incívics, que és el que he fet ara en el Museu de Granollers, que va sobre un programa del Canal 33 que es diu: Música per Camaleons, deixen parlar durant mitja hora a un artista, a un psiquiatre, a un filòsof.

Hi havia set artistes, i cadascú va agafar un vídeo, i arrel d'aquest vem fer una instal·lació per Granollers que hi estarà durant un mes i mig.

L'altre dia vaig estar amb en Jordi Aligué, que em va editar una pàgina en la revista *Besllum*, té molts col·laboradors com: Benet Rosell, Antoni Cumelles, Antoni Clapés,

Carles Vallmor, en un del números, hi ha en Joan Brossa.

Prefereixo fer art a l'aire lliure que tancar-lo en un museu

Com va néixer la idea de fer art al carrer?

La idea és d'en Lluís Noguera, comissari del Museu de Granollers. A partir d'uns programes del Canal 33, que es diuen Música per a Camaleons.

I arrel d'escollir un vídeo, hem fet una instal·lació a Granollers: Música per a Camaleons Incívics.

A partir de la vídeoentrevista d'Hèlios Gómez, que és un pintor que va néixer a principis de segle, el 1905, dibuixant sobretot pintura contra el Feixisme, és una persona que va guanyar premis a Rússia, va recórrer tot Europa, el van tancar a la presó Model, on va fer la "Capilla Gitana" i que han tapat.

A la presó Model, hi ha un pla d'especulació del sòl.

Quin missatge es pretén transmetre al públic?

L'Hèlios Gómez, l'he conegut

aquest any. Trobo que és un pintor que ha recorregut molt, que ha guanyat premis a tot Europa, m'ha agradat la seva trajectòria, com pintava, trobo que és un dels pioners que feia aquest traç, aquest dibuix, a principis de segle. Trobo que és una part de la història del nostre país que ens l'haurien d'explicar.

Com troba el fet de crear art a l'aire lliure?

La gent no ha d'entrar en un museu, que és molt fred i està tancat en quatre parets. Com que treballo amb materials que no es fan malbé amb el temps, ni amb el sol,... bé suposo que a la llarga sí, però com que és un material que brilla al matí, es veu d'una manera, a la tarda es veu d'una altra, depèn del sol, que piqui a l'obra, es veu reflectida, m'agrada més que estigui al carrer, com els "grafiteros" el seu art és boníssim igual que els que pinten trens, és un art passatger, està prohibitíssim, és un art que s'està perdent.

S'hauria de potenciar més, no veure tantes parets de color gris, pensar una mica en el nostre entorn i veure més espais de colors.

Al carrer és com si l'obra estigués oberta, que no estigués tancada dins d'una caixa.